

[Arne Bjerregaard.]

hr. Knud Damgaard sagde man har ret til, det er demokratiet; så ved man, hvad man har ret til. Ja men hvis demokrati er ret til noget, så har man ikke forstået demokratiet, for demokratiet er noget, der går fra mig til andre, og ikke noget, jeg skal kræve fra andre, hvis vi skal have sandt demokrati. Men med det, man siger om demokrati i dag, nemlig at jeg vil have ret, min demokratiske ret, når man til magtfuldkommenheden, og magtfuldkommenhed er nu engang fællesskabets modsætning. Fællesskab er forudsætning for en livsholdning, og en livsholdning er forudsætning for demokratiet. Derfor kan man lovgive alt det, man vil om beboerdemokrati; hvis mennesket ikke vil demokrati, får man heller ikke demokrati i vores ejendomme.

Om de tørv, jeg skulle have vendt, som hr. Henning Philipsen sagde, kan jeg sige, at det er muligt; jeg skal ærligt indrømme, at jeg er ikke nær så klog som hr. Henning Philipsen og da specielt ikke på det boligpolitiske område. Hvis han bare sagligt ville prøve på at overbevise mig eller vise mig, hvilke tørv det var, jeg skulle vende, i stedet for at holde sin tale i agitatoriske vendinger, så kunne det jo være, at jeg kunne få øje på tørvene.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal forsøge at gøre bemærkningen kort til hr. Gudme. Hr. Gudme morede sig en smule over, at jeg skosede de andre for, at de havde trukket i land på deres synspunkter, og at de var gået på forlig. Nej, hr. Gudme, det var ikke det, jeg gjorde. Det, jeg undrede mig over, og det, jeg harselerede over, var, at man solgte ud af sine principper, og at man fuldstændig og totalt vendte sig om og gik i en anden retning. Til belysning heraf nævnedes jeg, at hr. Bendix i en beretning havde sagt, at man skulle nedbringe udgifterne til det sociale boligbyggeri ved at sælge dem ud som ejerlejligheder, efter at hr. Bendix her for et par måneder siden har stået og talt direkte imod et forslag, jeg stillede netop om det problem. Det er at sælge ud af sine principper at sige ét i dag og noget andet i morgen.

Jeg er udmærket klar over, at der må fires,

når man går på forlig, og jeg synes, det er meget dobbeltmoralisk af hr. Gudme at sige, at vi gerne vil have et frit boligmarked her og nu, når hr. Gudme ved — hr. Knud Damgaard har 3 gange understreget det — at der findes et flertal for et frit boligmarked her i tinget. Jeg kan sige det nu, som jeg sagde det i boligudvalget, da vi startede: ethvert skridt ad liberaliseringens vej er sikker på vores stemme. Det sagde jeg allerede, da vi startede i boligudvalget, og så er det dobbeltmoralisk at stå her og sige, at vi gerne ville have haft et frit boligmarked nu, men da vi ikke kan få det, udskyder vi det i 4 år, og det er kun 4 år. Det var det også i 1966, hr. Gudme, og det bliver det også om 4 år, og det bliver det også om 50 år, og det ved hr. Gudme. Det er det, jeg synes er dobbeltmoralisk.

(Kort bemærkning).

Bendix (KF):

Til fru Kirsten Jacobsen skal jeg blot sige, at jeg naturligvis ikke bestrider de faktiske oplysninger, fru Kirsten Jacobsen kommer med. Det er rigtigt, at vi har været med til at fremme tanken om, at der skulle sælges nogle ejerlejligheder ud af det almennyttige boligbyggeris boligbestand. Det er også rigtigt, at vi har stillet forslag om, at det samlede årlige almennyttige boligbyggeri skulle angives til ca. 5.000.

Må jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at det er ikke muligt at få alle sine synspunkter igennem, men hvis man endelig skal anlægge det synspunkt, så er halvvejen mellem 5.000, som vi stillede forslag om af almennyttige boliger, og 13.000, som var den tidligere regel, 9.000, og det er blevet fastslået, at det, vi skal sigte efter i årligt boligbyggeri, er 8.000.

Dernæst skal jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, som så stærkt betvivler, at en kommune, der har socialdemokratisk flertal, ville drømme om at frigøre sig selv for huslejerestriktioner, at jeg tvivler ikke på, det er muligt. Jeg skal oplyse fru Kirsten Jacobsen om, at det var den tidligere socialdemokratiske boligminister hr. Helge Nielsen, som på den daværende socialdemokratiske regerings vegne oplyste, at i de kommuner, hvor man ikke havde huslejerestriktioner, havde huslejeudviklingen været langsom-